

Jaarbericht Het Kloosterhuis 2024

In een huis als 'Het Kloosterhuis' is 'regeren vooruitzien'. De gebouwencommissie van Het Kloosterhuis boog zich in 2024 niet alleen over klussen van het moment, zoals daar waren 'de voorzetramen' voor verdere isolatie; het vastzetten van een geveldeel bij de achterdeur om zo lekkage te stoppen; het maken van een steunconstructie voor de blauwe regen; de voortgang van de lambrisering en het na stormen terugleggen van dakpannen als er een gat in een dak was gewaaid. De commissie boog zich ook over de planning en offertes voor grote klussen in de (nabije) toekomst: renovatie van de grote badkamer; vernieuwing van de kozijnen van de gastenkamers; verdere planning van verduurzaming in relatie tot het laatste te renoveren dak; vervangingsstrategie bij de verwarming(en) en de voorgenomen ingrijpende verandering in de vloer van de huiskamer van Amy en Jordi. Het door de commissie met veel zorg aangebrachte nieuwe geschakelde brandveiligheidssysteem, bleek na regelmatig loze meldingen (dag en nacht) niet geschikt voor het gebouw. Voor de zoveelste keer werden alle melders ter hand genomen, ditmaal om ze te ontkoppelen en als individuele melders te gaan gebruiken. Onderwijl kwam ook het onderzoeken van een beter systeem als vervolg taak op het bord van de gebouwencommissie. Er valt in het pand als het onze en zeker na ruim 30 jaar bewoning van alles te doen en te plannen. De commissie had het druk, met het klussen zelf maar ook met het voorbereiden van de besprekpunten op de huisvergadering en met het opvragen en begeleiden van offertes. Vele vergaderingen waren we met deze grote klussen bezig, allemaal natuurlijk ook tegen het licht van de doelstellingen, duurzaamheid en exploitatie.

Het bezig zijn met deze vragen leidde er ook toe dat we ons opnieuw bogen over de vraag: hoe willen we dit huis met elkaar bewonen en welke ruimte willen we waarvoor bestemmen. Die vraag namen we op een themavergadering onder de loep. Gezien alle noodzakelijke grote klussen besloten we dat we de stichtingskamer tot ruimte voor een work-away zouden omtoveren – van het experiment om in de zomer van 2024 in de tuin een tent beschikbaar te hebben voor een work-away werd geen gebruik gemaakt, de kinderen vonden de tent wel leuk overigens... - en een tweede groot besluit was dat we de verbouwing van de refter voorlopig uit zouden stellen.

De bezinning op het gebruik van de ruimten was ook ingegeven door de vraag die nog hangende was: wat we zouden doen met de aanvraag van Gerben en Rocio om vaste bewoners te worden. Indien zij vaste bewoners zouden worden, 'moest' er een woonruimte voor vaste bewoners worden gecreëerd. Het leven besloot echter anders.

Begin september bleek Wim Schipper, eerste bewoner van Het Kloosterhuis, ziek. Al lange tijd hoestte hij flink, maar hij was toch met de fiets op vakantie gegaan, had mooie tochten gemaakt en in Frankrijk zijn familie ontmoet. Hij was tevreden met die reis maar kwam ziek terug. Enkele weken bivakkeerde hij thuis in zijn stoel. Hij kon weinig eten en raakte vele kilo's kwijt. Hij bleek benauwd. Eind september werd hij opgenomen in het Radboudumc waar hij op 8 oktober, na weken intensieve zorg, overleed. We beleefden vele goede uren met Wim en zijn familie in het ziekenhuis. Hij deelde met ieder van ons wat hem lief was – geweest – en wat hem nu de kaarten zo lagen, - terugkijkend - bezwaarde. Hij wilde graag dat we ter herinnering aan hem een zonnewijzer op het meest zonnige plekje van de tuin plaatsden. Dat is in januari 2025 gebeurd. Het centrum van die wijzer wordt gevormd door het door hem gemaakte land: Tara.

Op 12 oktober vond de afscheidsviering van Wim Schipper plaats in de kapel. Hij is – als eerste - begraven op de natuurbegraafplaats van Sambeek. In de maanden die volgden ontruimden we samen met de familie de woning van Wim. Zijn naam werd bijgeschreven op de glasplaat die in

de grafkelder hangt waarin we de nagedachtenis eren van onze overleden vaste bewoners: Piet, Marie Louise en nu Wim.

In december vonden gesprekken met Gerben en Rocio plaats om te kijken of zij vaste bewoners zouden worden. We vonden elkaar daarin. Vanaf januari 2025 zou er gewerkt gaan worden in de woning van Wim opdat Gerben, Rocio en Mila die woning zouden kunnen gaan bewonen.

Met het toetreden van Gerben en Rocio tot de vaste bewonersgroep (officieel in januari 2025) komt het aantal volwassen vaste bewoners van Het kloosterhuis op 14.

In juli 2024 werden Karlijn, Bernd-Jan en Marit verblijd met de geboorte van Tijmen (29 juli), dat bracht toen het aantal thuiswonende kinderen van vaste bewoners op 6.

In oktober vierden we de 80^e verjaardag van Leo, met een mooi feest en een veelkleurige bank voor in de tuin, en van Peter, met koffie en gebak.

In de huisvergadering van november werd de bestuurswissel bekrachtigd. Nelleke Drop werd als bestuursvoorzitter opgevolgd door Wim Smeets, Nicolette werd als secretaris opgevolgd door Anke Osterloh. Karlijn Remmers blijft als penningmeester zitting houden in het bestuur. Zij houdt overzicht over de financiën en stuurt geïnformeerd bij wanneer nodig. We zijn blij met dit (nieuwe) bestuur.

De gastenkamers kenden in 2024 weinig doorstroming, de crisis op de huizenmarkt is hier debet aan. De zeven kamers waren vrijwel continu bewoond. Twaalf volwassenen en drie kinderen hebben gebruik gemaakt van de gastenkamers.

De kleine kapel werd in 2024 gebruikt voor reiki, mindfulness, trainingen en vergaderingen van de VPTZ en maandelijkse Taizé vieringen. In de grote kapel vonden de maandelijkse vieringen van de parochie en diverse concerten plaats. Onze eigen concertreeks bestond uit vier zondagmiddag concerten en daarnaast werden er ook concerten gegeven onder meer door accordeonorkesten en een zangkoor uit de omgeving. Ook was er een huwelijk in de kapel en de tuin. We deden net als voorgaande edities mee aan 'Kunst van het Geloven'. Dit jaar exposeerden 3 kunstenaars bij 'Kunst van het geloven' in het Kloosterhuis. Amy had de verschillende kunstenaars voor de camera geïnterviewd. De interviews gaven meer zicht op de achtergrond van de kunstenaars en de kunstwerken, ze waren via tablets beschikbaar.

Elsemarijn Hijweege was, met een klein team van collega's, in augustus 'artist in residence'.

In december hield Gerard Everink vanuit Sambeeks Heem een lezing over 150 jaar klooster aan de Grotestraat. Ter voorbereiding van die lezing had Gerard een studie gemaakt van de ontstaansgeschiedenis van het klooster in haar huidige omvang. Hij was daarbij met name geïnteresseerd in de herkomst en verwerving van percelen en de wijze waarop financiële middelen werden verworven. Ook voor ons als kloosterbewoners kwamen vele nieuwe feiten boven tafel.

We hielden open tuin op open monumentendag en tijdens de St Jansfeesten. Ook het paaseieren zoeken van de basisscholen vond weer in de tuin plaats.

De tuin kende in 2024 ook ongenode gasten: ratten en een marter. De marter deed zich tegoed aan diverse kippen. Van de oude groep kippen is er nog slechts één over, zij heeft gezelschap gekregen van 9 nieuwe kippen. Twee van hen leggen groene eieren 😊 Het tiental wordt beschermd door gaas voor het raam en een kippenluikje dat iedere avond trouw dichtgaat.

Bernd-Jan bleek een heuse rattenvanger. Er werden er in totaal 8 gevangen.

Net als velen hadden we door het natte voorjaar een overvloed aan slakken in de tuin. Vele gewassen in de groentetuin hadden moeite de aanvallen van de slakken te overleven. Ruwe schapenwol bleek een hindernis die de slakken maar moeilijk konden nemen, de wol bleek daarnaast uitdroging van de grond tegen te gaan.

Ook dit jaar bleek de trampoline een plek waar gezinnen zich aan het begin van de avond verzamelen. De trampoline zelf bleek echter versleten. Vaders groeven de kuil uit (aanleiding was de gebroken enkel van Janneleen en een verstuipte enkel van Simon) en de nieuwe trampoline werd erin geplaatst. Vanuit de verjaardagspot gaven we onszelf gemakkelijk verplaatsbare 'bierbanken' cadeau, aanleiding daarvoor was een spontane barbecue.

Het Kloosterhuis was ook in het 32^e jaar van haar bestaan volop bezig met het bewaren en huldigen van de erfenis van de zusters en het toekomst bestendig maken van bewoning van het gebouw. Dat kan de groep van vaste bewoners niet alleen. We zijn erg blij met de support van vele vrijwilligers. Sommigen van hen woonden hier ooit en blijven ons ook nu nog met helpende handen support bieden. Anderen dragen de woongemeenschap een warm hart toe en participeren in klussendagen, klusweekenden of NL-doet. Weer anderen bedenken ons met een gift. Voor al deze support zijn we dankbaar. Zo blijft ook na jaren de slogan gelden: het kloosterhuis, niet zomaar een huis.